

Сиращето на баба Гена

— Жалъ ми стана,
Мила бабо,
Да те видя какъ си.

Да те видя —
Да ме видишъ —
Да речешъ: — „юнакъ си“!

— Успокой се,
Мила бабо,
Съ трудъ и воля всичко
Ще науча
Да се храня
Още отъ мънишко.

— Охъ на баба,
Ти юначе,
Късашъ ми сърцето:
Да те гледамъ
Самъ-самичко
Въ чужди къщи, клѣто!

Па го милва
Баба Гена
Нежно и нарежда:
— Ти си, чедо,
Грижа моя,
Радостъ и надежда!

Ст. Братовановъ

Пѣтлюва пѣсень.

Кукуругу!.. стари, млади,
Вечъ отъ сънь станете.
И по ниви и ливади
Раничко идете.

Че въ ливадитѣ трѣвата
Вечъ е избуяла,
А пшеницата въ нивята
Златна — пожълтѣла.

гр. Попово.

Недѣлчо.

